

2. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny."
5. art. 40 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej: „Nikt nie może być poddany torturom ani okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu i karaniu. Zakazuje się stosowania kar cielesnych.”
 6. art. 17§1 ust. 2 k.p.k.: „Nie wszczynna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy: (...) 2) czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa;”
 7. art. 17§1 ust. 1 k.p.k.: „Nie wszczynna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy: 1) czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia;”
 8. art. 5§2 k.p.k.: „Niedające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego.”
2. przestępstwa z art. 151 k.k., przez nakłonienie² mnie do popełnienia samobójstwa, czego mogę dokonać przez zagłodzenie się na śmierć, prowadząc od dnia 12 października 2023 r., po godz. 12:00, przed siedzibą kierowanego przez RPO Marcina Wiącka Biura Rzecznika Praw Obywatelskich w Warszawie, al. Solidarności 77, protest głodowy, w tym:
1. w okresie 12 – 16 października 2023 r. nie będę jadł, będę pił wodę i napoje,
 2. od dnia 16 października 2023 r. nie będę jadł ani pił.
- II. Zawiadomienie, że celem złożenia ustnego zawiadomienia o popełnieniu przez rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka przestępstwa jak w pkt. I stawię się w Komisariacie Policji IV w Krakowie w dniu 10 października 2023 r. /wtorek/.
- III. Wniosek – na podstawie art. 7c ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2023 r., poz. 1058): „Wniosek o wyrażenie zgody na pociągnięcie Rzecznika do odpowiedzialności karnej w sprawie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego składa się za pośrednictwem Prokuratora Generalnego.” - o skierowanie przez organ, który będzie rozpoznawał niniejsze zawiadomienie wniosku do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na pociągnięcie rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka do odpowiedzialności karnej.
- IV. Zawiadomienie, że podczas stawiennictwa w Komisariacie Policji IV w Krakowie w dniu 10 października 2023 r. złożę ustne zawiadomienie, jak w pisemnym zawiadomieniu z dnia 18 września 2023 r. skierowanym do Komendanta Komisariatu Policji IV w Krakowie, Adresata niniejszego pisma, o popełnieniu przestępstw przez – Załącznik 15:
1. ministra sprawiedliwości prokuratora generalnego Zbigniewa Ziobrę,
 2. sędziów Sądu Najwyższego, SSN Andrzeja Stępkę, SSN Jacka Błaszczyka, SSN Małgorzatę Wasek-Wiaderek.
- V. Zawiadomienie, że skan niniejszego pisma zostanie zamieszczony na stronie www.PoPierwszePolak.pl

„Gdy w drugiej istocie nie widzi się człowieka, akt destrukcyjności i okrucieństwa nabiera innej jakości.”
Erich Fromm

„Tylko żydzi są ludźmi, goje nie są ludźmi, tylko bydłem.”
Talmud, Keritot 6b

„Najlepszego z gojów zabij.”
Talmud, Soferin XV par. 10

„Polska jest ojczyzną dwóch narodów, jest ojczyzną narodu polskiego i jest ojczyzną narodu żydowskiego, i nikt nigdy tej prawdy z historii Polski nie-wymaże.”

Wiceprezes Rady Ministrów, minister nauki i szkolnictwa wyższego, poseł na Sejm RP Jarosław Gowin:
<https://www.youtube.com/watch?v=vqzzPbHREcQ> 8 marca 2018 r.

„Rzecznikiem może być obywatel polski wyróżniający się wiedzą prawniczą, doświadczeniem zawodowym oraz wysokim autorytetem ze względu na swe walory moralne i wrażliwość społeczną.”

Artykuł 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich

Część I Przepisy prawa

1. Artykuł 231 Kodeksu karnego: „§ 1. Funkcjonariusz publiczny, który, przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”
§ 2. Jeżeli sprawca dopuszcza się czynu określonego w § 1 w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.”

² Słownik Języka Polskiego definiuje słowo „namawiać”: „NAMAWIAĆ” - «(...) nakłaniać (...)»; Słownik Języka Polskiego - <https://sjp.pl/namawia%C4%87>

Słownik Języka Polskiego podaje synonimy słowa „namowa”, z podziałem na grupy znaczeniowe:

» namowa - jako robienie czegoś pod czyimś wpływem: oddziaływanie, wpływ,
 » namowa - jako wywieranie wpływu: działanie, nakłanianie, oddziaływanie, wpływ, wpływanie,
 » namowa - jako oddziaływanie na kogoś lub coś: silny wpływ, wpływ, wpływanie,

Źródło: <https://synonim.net/synonim/namowa>

Słownik Języka Polskiego podaje synonimy słowa „nakłaniać”, z podziałem na grupy znaczeniowe:

» nakłaniać - jako określenie nakłaniania kogoś do czegoś: skłaniać, wpływać na kogoś
 » nakłaniać - odnośnie skłaniania kogoś do jakiegoś posunięcia: skłaniać, wpływać na kogoś,

Źródło: <https://synonim.net/synonim/nak%C5%82ania%C4%87>

2. Artykuł 115 Kodeksu karnego: „(...) § 4. Korzyścia majątkową lub osobistą jest korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego.”
3. Artykuł 151 Kodeksu karnego: „Kto namową lub przez udzielenie pomocy doprowadza człowieka do targnięcia się na własne życie, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”

Część II Uzasadnienie

Pismem z 9 sierpnia 2023 r. /data wpływu 10 sierpnia 2023 r./ skierowanym do rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka złożyłem - **Załącznik 1: „Pan Marcin Wiacek Rzecznik Praw Obywatelskich Al. Solidarności 77 00-090 Warszawa Dotyczy:**

I. Wniosek – na podstawie:

1. art. 414§1 k.p.k. „W razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wyłączającej ściganie lub danych przemawiających za warunkowym umorzeniem postępowania, sąd wyrokiem umarza postępowanie albo umarza je warunkowo. Jednakże w razie stwierdzenia okoliczności wymienionych w art. 17 negatywne przesłanki procesowe § 1pkt 1 i 2 sąd wydaje wyrok uniewinniający, chyba że sprawca w chwili czynu był niepoczytalny.”
2. **stanowiska Rzecznika Praw Obywatelskich /Adam Bodnar/ z pisma z dnia 18 czerwca 2018 r., II.510.601, do ministra sprawiedliwości prokuratora generalnego Zbigniewa Ziobry, w tym wskazanego w nim utrwalonego od ok. 30 lat orzecznictwa Sądu Najwyższego – Załącznik 1: „W myśl art. 414§1 k.p.k. „W razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wyłączającej ściganie lub danych przemawiających za warunkowym umorzeniem postępowania, sąd wyrokiem umarza postępowanie albo umarza je warunkowo. Jednakże w razie stwierdzenia okoliczności wymienionych w art. 17§1 pkt 1 i 2 sąd wydaje wyrok uniewinniający, chyba że sprawca w chwili czynu był niepoczytalny.”
 (...) O powyższym świadczy też utrwalona linia orzecznicza Sądu Najwyższego np. wyrok z 12 VII 1994 L, sygn. II KRN 124/94, w którym SN stwierdził, że w razie stwierdzenia już po wszczęciu przewodu sądowego w pierwszej instancji, iż w sprawie brak jest podstaw faktycznych – brak dostatecznych dowodów – do uznania oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa, sąd powinien wydać wyrok uniewinniający” (por. R. A. Stefański Komentarz do art. 414 Kodeksu postępowania karnego, publ. LEX/el.1998).
 (...) Ustalenie przez sąd pierwszej instancji dopiero na rozprawie, po rozpoczęciu przewodu sądowego, że czyn zarzucany oskarżonemu nie zawiera znamion czynu zabronionego albo że brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia, a więc ustalenie wystąpienia przesłanek negatywnych z art. 17 §1 pkt 1 i 2, powinno prowadzić do wydania zgodnie z art. 414§1 wyroku uniewinniającego (wyrok SN z 12.06.2012 r., II KK 135/12, KZS 2013/1, poz. 29; zob. także podobnie wyrok SN z 12.07.1994 r., II KRN 124/94, Prok. I Pr.-wkł. 1995/1, poz. 11; wyrok SN z 21.09.2006 r., V KK 224/06, OSNwSK 2006, poz. 1787)” (tak K. Eichstaedt, Komentarz aktualizowany do art. 414 Kodeksu postępowania karnego, LEX/el. 2018).”
Dowód: Rzecznik Praw Obywatelskich Adam Bodnar, II.510.601.2018.MK, pismo RPO Adama Bodnara do ministra sprawiedliwości prokuratora generalnego Zbigniewa Ziobry – Załącznik 1: <https://bip.brpo.gov.pl/sprawy-generalne/pdf//2018/6/II.510.601.2018/1373248.pdf>**
3. postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z dnia 11 grudnia 2012 r. - Załącznik 3,
4. postanowienia sędziego Sądu Rejonowego w Dębicy Tomasza Kuczmy z dnia 30 listopada 2006 r., sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/ - Załącznik 12,
5. zażalenia prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków Śródmieście Wschód Radosławy Ridan z dnia 8 grudnia 2006 r. na postanowienie sędziego Sądu Rejonowego w Dębicy Tomasza Kuczmy z dnia 30 listopada 2006 r., sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/ - Załącznik 13,
6. kasacji Prokuratora Generalnego z dnia 22 sierpnia 2011 r., sygn. akt PG IV KSK 699/11, na moją korzyść, od prawomocnego skazującego mnie wyroku sędziego Sądu Rejonowego w Dębicy Tomasza Kuczmy z dnia 18 grudnia 2007 r., sygn. akt II K 451/06 /następnie II K 407/13/ - Załącznik 16,
7. wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2012 r., sygn. akt IV KK 272/11, uchylającego, na moją korzyść, prawomocny, skazujący mnie wyrok sędziego Sądu Rejonowego w Dębicy Tomasza Kuczmy z dnia 18 grudnia 2007 r., sygn. akt II K 451/06 /następnie II K 407/13/ - Załącznik 15,
8. kasacji Ministra Sprawiedliwości Prokuratora Generalnego z dnia 11 czerwca 2019 r., sygn. akt PK IV Ksk 1292.2019, na moją korzyść, od prawomocnego postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r., kończącego postępowanie przeciwko mnie do sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/ - Załącznik 17,
9. wyroku Sądu Najwyższego Izba Karna z 4 lub 11 sierpnia 2020 r. – Załącznik 18
10. dowodów w sprawie przeciwko mnie Sądu Rejonowego w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, a to:
 1. Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Kamy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/ pismo Wirtualna Polska Sp z o.o. z dnia 6 lipca 2007r., karty 3040, 3041 - Załącznik 9,
 2. Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Kamy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/ pismo Wirtualna Polska Sp z o.o. z dnia 6 sierpnia 2007r., karty 3098, 3099 - Załącznik 10,
 3. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, pismo INTERIA.PL.S.A., z dnia 1 października 2007r. karta 3183 - Załącznik 11,
 4. Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Kamy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, pismo prezesa Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca Krzysztofa Łapaja z dnia 15 marca 2007 r. do ministra sprawiedliwości – prokuratora generalnego Zbigniewa Ziobry, data wpływu kopii do Sądu Rejonowego w Dębicy 19 marca 2007 r. – Załącznik 8,
 o spowodowanie przez Rzecznika Praw Obywatelskich – przez sporządzenie i skierowanie stosownego pisma do właściwej instytucji – wznowienia postępowania karnego prowadzonego przeciwko mnie w okresie od 14 listopada 2006 r. do 15 marca 2016 r. przez Sąd Rejonowy w Dębicy /SSR Tomasz Kuczma, SSR Beata Stój/ do sygn. akt II

K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, na podstawie aktu oskarżenia prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków Śródmieście Wschód Radosław Rydan z dnia 12 czerwca 2006 r., sygn. akt 1 Ds. 39/06/S /Załącznik 2/, zakończonego prawomocnym postanowieniem sędzi Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r. - Załącznik 6.

- II. Wniosek o złożenie w piśmie jak w pkt. I, mającym spowodować wznowienie postępowania karnego, jak w pkt. I, prowadzonego przeciwko mnie przez Sąd Rejonowy w Dębicy do sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, zakończonego prawomocnym postanowieniem sędzi Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r. /Załącznik 6x/, wniosków o uniewinnienie mnie:

1. od przestępstwa przypisanego mi z art. 226§3 k.k. - **na podstawie zeznań byłego rzecznika praw obywatelskich Żyda³ Andrzeja Zolla** - w pkt. XVII aktu oskarżenia prokurator R. Rydan z dnia 12.06.2006 r. /Załącznik 2/ i w pkt. II.17 postanowienia sędzi Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r. /Załącznik 6/.
2. od każdego z 18 popełnionych za pośrednictwem Internetu przestępstw przypisanych mi przez:
 1. prokurator Prokuratury Rejonowej Kraków Śródmieście Wschód Radosław Rydan aktem oskarżenia z dnia 12 czerwca 2006 r., sygn. akt 1 Ds. 39/06/S - Załącznik 2,
 2. sędzię Sądu Rejonowego w Dębicy Beatę Stój postanowieniem z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13 - Załącznik 6.

(...) Zbigniew Kękuś

Dowód: Pismo Z. Kękusia z 9 sierpnia 2023 r. do rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka – Załącznik 1

Pismem z 18 września 2023 r. zawiadomiłem rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka, że po odpowiedzi na wnioski z w.w. pisma z 9 sierpnia 2023 r. stawię się w Biurze RPO 28 września 2023 r.

W dniu 28 września 2023 r. wręczono mi Biurze RPO sporządzone z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich pismo z dnia 27 września 2023 r. głównego specjalisty w Zespole Prawa Karnego Biura RPO Patryka Gisztera, w którym ten podał – Załącznik 2: „Warszawa, 27.09.2023 r. BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH Zespół Prawa Karnego II.511.562.2023.PG

Pan Zbigniew Kękuś /adres – ZKE/

Działając z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich, po ponownym przeanalizowaniu treści dokumentacji nadesłanej przez Pana do Biura RPO, informuje uprzejmie, że brak jest przesłanek do zmiany stanowiska wyrażonego przez Rzecznika w piśmie z dnia 18.04.2017.. znak: II.511.1223.2014. w przedmiocie braku podstaw do wywiedzenia kasacji od postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 15.03.2016 r.. II K 407/15⁴. umarzającego postępowanie karne wobec przedawnienia karalności czynów.

Zauważyć należy na wstępie, że wskazane wyżej, kwestionowane przez Pana, prawomocne orzeczenie, zostało – w zakresie jego punktu I – uchylone postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 11.08.2020 r., IV KK 334/19, następnie zaś postępowanie w tym zakresie, kwestionowane przez Pana orzeczenie wyeliminowane zostało z obrotu prawnego i brak jest substratu zaskarżenia ew. środkiem nadzwyczajnym, po wtóre zaś Sąd Najwyższy doszedł do wniosków i ocen zbieżnych z przedstawionymi Panu w stanowisku Rzecznika, a mianowicie, że prawidłowym było umorzenie postępowania wobec Pana osoby w oparciu o przesłankę negatywną w postaci przedawnienia karalności, i brak było podstaw do wydania rozstrzygnięcia jakościowo innego (co wynika z lektury uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego).

Te same okoliczności przemawiają za prawidłowością rozstrzygnięcia zawartego w pkt II sentencji kwestionowanego przez Pana postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy, którym umorzono – także wobec przedawnienia karalności – postępowanie prowadzone względem Pana osoby co do pozostałych dwóch, zarzucanych Panu aktem oskarżenia czynów. Warto przypomnieć, że Sąd Najwyższy oddalił kasację Prokuratora Generalnego wniesioną na Pana korzyść w części odnoszącej się do pkt II postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy.

Powoływana przez Pana treść wystąpienia generalnego RPO z dnia 18.06.2018 r.. II.510.601.2018. nie zmienia optyki, problem bowiem zarzysowany w treści wskazanego wystąpienia dotyczy sytuacji stwierdzenia (i to po rozpoczęciu przewodu sądowego), że czynu nie popełniono, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających jego popełnienie, względnie że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. Stan Pańskiej sprawy nie pozwala (i nie pozwalał także w toku badania w sprawie II.511.1223.2014. co odzwierciedlono w treści odmowy kasacji) na uznanie, że zachodzą warunki do wydania postulowanego przez Pana orzeczenia merytorycznego, uniewinniającego od popełnienia zarzucanych czynów.

Mając na uwadze powyższe informuje, że Rzecznik nie wystąpi z nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia od kwestionowanego przez Pana postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy (aktualnie w jego części nadal pozostającej w obrocie prawnym).

Dalsze działania w sprawie nie będą podejmowane przez Rzecznika.

Załączniki: klauzula informacyjna

Patryk Giszter Główny specjalista”

Dowód: Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Zespół Prawa Karnego, II.511.562.2023.PG, pismo głównego specjalisty Patryka Gisztera z 27 września 2023 r. – Załącznik 2

We wskazanym przez Rzecznika Praw Obywatelskich w wyżej wymienionym piśmie z 27 września 2023 r. /Załącznik 2/ pkt. II prawomocnego postanowienia z 15 marca 2016 r. kończącego postępowanie do sygn. akt II K 407/13 (uprzednio II K 451/06, II K 854/10), sędzia Sądu Rejonowego w Dębicy Beata Stój przypisała mi sprawstwo dwóch przestępstw, pkt. II.17, II.18 – Załącznik 3: „Sygn. akt II. K. 407/13 POSTANOWIENIE Dnia 15 marca 2016 r. Sąd Rejonowy w Dębicy w II Wydziale Karnym w składzie: Przewodniczący: SSR Beata Stój Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Jedynak w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków – Śródmieście Wschód w Krakowie Radosława Przybyły w sprawie karnej Zbigniewa Kękusia oskarżonego o czyny z art. 226 § 1 k.k. i art. 212 § 2

³ Wiceprezes Rady Ministrów, minister nauki i szkolnictwa wyższego, poseł na Sejm RP Jarosław Gowin: „Polska jest ojczyzną dwóch narodów, jest ojczyzną narodu polskiego i jest ojczyzną narodu żydowskiego, i nikt nigdy tej prawdy z historii Polski nie wymaże.”; <https://www.youtube.com/watch?v=vqzzPbHREcQ> 8 marca 2018 r.

⁴ Właściwa sygnatura postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z dnia 15.03.2016 r. to II K 407/13 – Załącznik 3

k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i inne postanawia

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 101 § 2 k.k. i art. 102 k.k. umorzyć postępowanie karne przeciwko Zbigniewowi Kękusowi o to, że:

(...) II. na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 101 § 1 pkt 4 k.k. i art. 102 k.k. umorzyć postępowanie karne przeciwko Zbigniewowi Kękusowi o to, że:

17. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od dnia 17 grudnia 2003 r. do dnia 12 lipca 2004 r. w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zgsopo.webpark.pl, a w bliżej nieustalonych dniach w okresie od dnia 26 października 2004 r. do dnia 5 lipca 2005 r. za pośrednictwem strony pod domeną zkekus.w.interia.pl znieważył urząd Rzecznika Praw Obywatelskich, używając wobec piastującego go Andrzeja Zolla słów obraźliwych, i pomówił go o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć go w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla piastowanego urzędu, tj. o przestępstwo z art. 226 § 3 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

18. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od dnia 17 grudnia 2003 r. do dnia 12 lipca 2004 r. w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu publicznie, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zgsopo.webpark.pl, a w bliżej nieustalonych dniach w okresie od dnia 26 października 2004 r. do dnia 5 lipca 2005 r. za pośrednictwem strony pod domeną zkekus.w.interia.pl, rozpowszechniał wiadomości z rozpraw sądowych prowadzonych z wyłączeniem jawności przed Sądem Okręgowym w Krakowie Wydziałem IX Rodzinnym w sprawie sygn. I CR 603/04 z własnego powództwa o rozwód, tj. o przestępstwo z art. 241 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Dowód: Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, postanowienie sędzi Beaty Stój z 15 marca 2016 r. – Załącznik 3

W związku z zacytowanym wyżej stanowiskiem Rzecznika Praw Obywatelskich Marcina Wiącka z pisma z dnia 27 września 2023 r. – Załącznik 2: „Mając na uwadze powyższe informuję, że Rzecznik nie wystąpi z nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia od kwestionowanego przez Pana postanowienia Sadu Rejonowego w Dębicy (aktualnie w jego części nadal pozostającej w obrocie prawnym).

Dalsze działania w sprawie nie będą podejmowane przez Rzecznika.” – składam zawiadomienie, jak w pkt. I.1, I.2, str. 1 niniejszego pisma.

Prezentuję uzasadnienie.

Umorzenie postępowania karnego z powołaniem się na określoną w art. 17§1 pkt 6 przesłankę ustania karalności przestępstwa – „Nie wszczynają się postępowania, a wszczęte umarza, gdy: (...) 6) nastąpiło przedawnienie karalności;” – zakłada „popelnienie” zarzucanych oskarżonemu czynów.

Potwierdził to minister sprawiedliwości prokurator generalny Ziobro we wspomnianej przez Rzecznika Praw Obywatelskich w w.w. piśmie do mnie z dnia 27 września 2023 r., kasacji - z dnia 11 czerwca 2019 r., sygn. akt PK IV Ksk 1292.2019 - wniesionej na moją korzyść od postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13 /Załącznik 3/, podając – Załącznik 4: „Przenosząc to zapatrywanie na grunt analizowanej sprawy, należy uznać, że skoro umorzenie postępowania z powodu przedawnienia karalności zakłada „popelnienie” zarzucanych oskarżonemu czynów, to niewątpliwie korzystniejsze dla niego jest umorzenie z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie ich popelnienia przez oskarżonego.”

Dowód: Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, kasacja Ministra Sprawiedliwości Prokuratora Generalnego /sygn. akt PK IV Ksk 1292.2019/, z 11 czerwca 2019 r. od postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z 15 marca 2016 r. – Załącznik 4

W pkt. II.17 postanowienia z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13 /Załącznik 3/, kończącego postępowanie przeciwko mnie do sygn. akt II K 407/13 sędzia Beata Stój przypisała mi sprawstwo w.w. przestępstwa z art. 226§3 k.k., umarzając postępowanie w zakresie tego przestępstwa z powołaniem się na przesłankę ustania karalności czynu.

W związku z powyższym wskazać należy, że:

- I. Artykuł 226 § 3 k.k. stanowi: „Kto publicznie znieważa lub poniża konstytucyjny organ Rzeczypospolitej Polskiej, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”
- II. Uznany przez sędzię Beatę Stój za pokrzywdzonego przeze mnie, były RPO, Andrzej Zoll podaje w kolejnych edycjach wydawanego pod jego redakcją naukową Komentarza do kodeksu karnego – Załącznik 5: „Przedmiotem czynności wykonawczej typu czynu zabronionego opisanego w art. 226 § 3 są konstytucyjne organy Rzeczypospolitej Polskiej. Zakres znaczeniowy tego terminu jest sporny w doktrynie (por. A. Zoll (w:) Kodeks Karny red. A. Zoll, s. 736. (...)) W doktrynie słusznie jednak wskazano, iż nie każdy organ konstytucyjny jest jednocześnie organem Rzeczypospolitej Polskiej, tzn. takim, który jest powiązany z wykonywaniem jednego z trzech rodzajów władzy w odniesieniu do państwa. Według tego poglądu organami RP są zatem tylko: Sejm, Senat, Prezydent RP, Rada Ministrów, ministrowie, Trybunał Konstytucyjny, Sąd Najwyższy, Naczelny Sąd Administracyjny.”

Dowód: Kodeks karny część szczególna, Tom II, Komentarz do art. 117 – 277 k.k. pod redakcją naukową Andrzeja Zolla, 4 wydanie, 2013 r., LEX Wolters Kluwer business, s. 1131 – Załącznik 5

- III. W uzasadnieniu do postanowienia z 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13, sędzia Beata Stój podała – Załącznik 3:

„Rzecznik Praw Obywatelskich jest organem konstytucyjnym wymienionym między innymi w art. 208 Konstytucji.”

Dowód: Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, postanowienie sędzi Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r., uzasadnienie, str. 12 – Załącznik 3

1. jest organem konstytucyjnym, wymienionym m.in. w art. 208 Konstytucji RP,
2. nie jest konstytucyjnym organem Rzeczypospolitej Polskiej, z powodu wskazania doktryny prezentowanego jako słuszne przez wielu ekspertów w dziedzinie prawa karnego, w tym autorów kolejnych edycji Komentarza do kodeksu karnego wydawanego pod redakcją naukową prof. dr. hab. Andrzeja Zolla /Załącznik 5/.

Ponieważ:

1. art. 226 § 3 k.k. stanowi: „Kto publicznie znieważa lub poniża konstytucyjny organ Rzeczypospolitej Polskiej, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”
2. Rzecznik Praw Obywatelskich będąc organem konstytucyjnym nie jest – według wskazania doktryny prezentowanego jako słuszne w kolejnych, wydawanych przez kilkanaście lat, edycjach Komentarza do kodeksu karnego pod redakcją naukową byłego prezesa Trybunału Konstytucyjnego, byłego Rzecznika Praw Obywatelskich, byłego przewodniczącego Rządowego Centrum Legislacji, byłego przewodniczącego Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego przy Ministrze Sprawiedliwości, prof. dr. hab. Andrzeja Zolla – konstytucyjnym organem Rzeczypospolitej Polskiej,

czyn przypisany mi w pkt. II.17 postanowienia sędzi Beaty Stój z 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13, z art. 226 § 3 k.k. i opisany jako znieważenie urzędu Rzecznika Praw Obywatelskich, w osobie Andrzeja Zolla, nigdy nie był przestępstwem z art. 226 § 3 k.k.

Było zatem, z mocy prawa określonego w:

1. art. 17§1 pkt. 2 k.p.k.: „Nie wszczynają się postępowania, a wszczęte umarza, gdy: (...) 2) czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa;”
2. art. 42.1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej: „Odpowiedzialności karnej podlega ten tylko, kto dopuścił się czynu zabronionego pod groźbą kary przez ustawę obowiązująca w czasie jego popełnienia. Zasada ta nie stoi na przeszkodzie ukaraniu za czyn, który w czasie jego popełnienia stanowił przestępstwo w myśl prawa międzynarodowego”
3. art. 7.1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (ratyfikowana przez Polskę 19 stycznia 1993 r.): „Nikt nie może być uznany za winnego popełnienia czynu polegającego na działaniu lub zaniechaniu działania, którego według prawa wewnętrznego lub międzynarodowego nie stanowił czynu zagrożonego karą w czasie jego popełnienia”
4. art. 15.1 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych (ratyfikowany przez Polskę 18 marca 1977 r.): „Nikt nie może być skazany za czyn lub zaniechanie, które w myśl prawa wewnętrznego lub międzynarodowego nie stanowiły przestępstwa w chwili ich popełnienia.”

niedopuszczalne ściganie mnie za ten – nie będący przestępstwem - czyn.

xxx

Jak wykazał minister sprawiedliwości prokurator generalny Zbigniew Ziobro w w.w. kasacji z 11 czerwca 2019 r., sygn. akt PK IV Ksk 1292.2019 /Załącznik 4/, umorzenie postępowania karnego z powołaniem się na przesłankę ustania karalności przestępstwa, określoną w art. 17§1 pkt 6 k.p.k., zakłada „przypisanie” zarzucanych oskarżonemu czynów.

Jak wykazałem powyżej, sędzia Sądu Rejonowego w Dębicy Beata Stój w pkt. II.17 postanowienia z dnia 15 marca 2016 r. kończącego postępowanie przeciwko mnie do sygn. akt II K 407/13 przypisała mi popełnienie przestępstwa z art. 226§3 k.k., które z podanych przeze mnie przyczyn nie było przestępstwem z art. 226§3 k.k.

Sędzia B. Stój przypisała mi popełnienie w.w. przestępstwa za pośrednictwem Internetu.

W opisach przestępstw przypisanych mi w pkt. II postanowienia z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13, sędzia Beata Stój podała – Załącznik 3: „II. na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 101 § 1 pkt 4 k.k. i art. 102 k.k. umorzyc postępowanie karne przeciwko Zbigniewowi Kekusiowi o to, że:

1. „17. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od dnia 17 grudnia 2003 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zgsopo.webpark.pl, a w bliżej nieustalonych dniach w okresie od dnia 26 października 2004 r. do dnia 5 lipca 2005 r. za pośrednictwem strony pod domeną zkekus.w.interia.pl, znieważył urząd Rzecznika Praw Obywatelskich, używając wobec piastującego go Andrzeja Zolla słów obraźliwych, (...).”
2. „18. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od dnia 17 grudnia 2003 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu publicznie, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zgsopo.webpark.pl, a w bliżej nieustalonych dniach w okresie od dnia 26 października 2004 r. do dnia 5 lipca 2005 r. za pośrednictwem strony pod domeną zkekus.w.interia.pl, rozpowszechniał (...).”

Sędzia Beata Stój przypisała mi sprawstwo w.w. przestępstw w postępowaniu do sygn. akt II K 407/13, prowadzonym przeciwko mnie na podstawie aktu oskarżenia prokuratora Prokuratury Rejonowej Kraków Śródmieście Wschód Radosławy Ridan z dnia 12 czerwca 2006 r., sygn. akt 1 Ds. 39/06/S – Załącznik 6:

Dowód: Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, akt oskarżenia prokurator Radosławy Ridan z 12 czerwca 2006 r., sygn. 1 Ds. 39/06/S – Załącznik 6

W pkt. II.17 postanowienia z 15 marca 2016 r., sygn. akt II K 407/13, sędzia Beata Stój przypisała mi:

- I. popełnienie „przestępstwa”, z art. 226§3 k.k., które nigdy nie było przestępstwem z art. 226§3 k.k.,
- II. popełnienie „przestępstw”, które:
 1. popełniły inne niż ja osoby,
 2. inne niż ja osoby popełniły w Warszawie, a nie w Krakowie.

W załączeniu przesyłam dowody poświadczające, że:

1. nie ja byłem sprawcą każdego z przestępstw przypisanych mi przez prokurator Radosławę Ridan aktem oskarżenia z 12 czerwca 2006 r., sygn. akt 1 Ds. 39/06/S – Załącznik 6,
2. nie w Krakowie – jak podała prokurator Radosława Ridan w akcie oskarżenia z 12 czerwca 2006 r. – zostały popełnione każde z 18 przestępstw przypisanych mi przez prokurator R. Ridan, lecz w Warszawie,

Dowodami tymi są:

- I. pismo z dnia 15 marca 2007 r. prezesa Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca Krzysztofa Łapaja do Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego /w dniu 19 marca 2007 r. kopię tego pisma złożono do akt sprawy Sądu Rejonowego w Dębicy II K 451/06 /następnie II K 854/10, II K 407/13/ – Załącznik 7:
„Warszawa, 2007.03.15. ZGSOPO-07/03/MS.1 Szanowny Pan **Zbigniew Ziobro** Minister Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej Al. Ujazdowskie 11 00-950 Warszawa Dotyczy: **Wniosek o spowodowanie wstrzymania przez Ministra Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej Pana Zbigniewa Ziobro prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny postępowania karnego /svgn. akt II K 451/06/ przeciwko Panu dr Zbigniewowi Kekuś. omyłkowo oskarżonemu przez Prokuraturę Rejonową Kraków Śródmieście Wschód o popełnienie przedstawionych w niniejszym piśmie przestępstw.**
Uzasadnienie

W dniu 27 marca 2007r. o godz. 10:00, w siedzibie Sądu Rejonowego w Dębicy Wydział II Karny, w sali 24 ma się odbyć rozprawa główna w postępowaniu karnym przeciwko członkowi Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca, dr Zbigniewowi Kekuś, oskarżonemu o popełnienie przestępstw:

1. znieważenia i zniesławienia 15 sędziów, to jest dziesięciu sędzin Sądu Okręgowego w Krakowie (...) i pięciorga sędziów Sądu Apelacyjnego w Krakowie (...),
 2. znieważenia i zniesławienia konstytucyjnego organu Rzeczypospolitej Polskiej, byłego Rzecznika Praw Obywatelskich RP, prof. Andrzeja Zoll /art. 226 § 3 kk/,
 3. zniesławienia adwokata Wiesławy Zoll (małżonka prof. Andrzeja Zolla – pełnomocnik w latach 1997-2003, żony dr Zbigniewa Kekuś w prowadzonym przez Sąd Okręgowy w Krakowie i Sąd Apelacyjny w Krakowie w latach 1997-2006 postępowaniu z powództwa dr Zbigniewa Kekuś o rozwód – sygn. akt XI CR 603/04) /art. 212 § 2/,
 4. rozpowszechnia wiadomości z prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Krakowie i Sąd Apelacyjny w Krakowie w latach 1997-2006 postępowania z powództwa dr Zbigniewa Kekuś o rozwód /art. 241 § 2 kk/.
- (...) W związku z powyższym, oraz w związku z rozprawą główną w sprawie dr Zbigniewa Kekuś, wyznaczoną przez Sąd Rejonowy w Dębicy na dzień 27 marca 2007r. mimo stanowiska tego Sądu, zajętego w wyżej wymienionym postanowieniu z dnia 30 listopada 2006r., niniejszym informuje, że:

1. dr Zbigniew Kekuś nie był sprawcą wskazanych w wydanym przez Prokuraturę Rejonową Kraków Śródmieście Wschód w dniu 13 czerwca 2006r. akcie oskarżenia czynów.
2. dr Zbigniew Kekuś nie zamieszczał wskazanych w wydanym przeciwko niemu akcie oskarżenia informacji na stronach internetowych www.zgsopo.webpark.pl i www.zkekus.w.interia.pl.
3. dr Zbigniew Kekuś nie założył i nie administrował stroną internetową www.zkekus.w.interia.pl, nigdy nie miał i nie ma do niej dostępu. by ją redagować.
4. dr Zbigniew Kekuś nigdy nie miał i nie ma dostępu do administrowania stroną internetową Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zgsopo.webpark.pl.

Informacje z prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział XI Cywilny-Rodzinny i Sąd Apelacyjny w Krakowie postępowania z powództwa dr Zbigniewa Kekuś o rozwód /sygn. akt XI CR 603/04/ i dotyczące naruszania przez funkcjonariuszy publicznych, uczestniczących w różny sposób w tym postępowaniu konstytucyjnych i ustawowych praw małoletnich synów dr Zbigniewa Kekuś, w tym jego małoletniego chorego dziecka, zamieszczane były na wskazanych przez Prokuraturę Rejonową Kraków Śródmieście Wschód stronach internetowych wyłącznie przez osoby administrujące tymi stronami – nigdy nie było wśród nich Pana dr Zbigniewa Kekuś - z upoważnienia Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca.

(...) Informuje, że stronami internetowymi, wskazanymi przez Prokuraturę Rejonową Kraków Śródmieście Wschód w akcie oskarżenia z dnia 2006.06.13 przeciwko dr Zbigniewowi Kekuś, administrują wyłącznie osoby upoważnione do tego przez Zarząd Główny Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca.
Pana dr Zbigniewa Kekuśa nie ma i nigdy nie było wśród tych osób.

(...) Ze względu na powyższe, wnoszę, jak na wstępie.

z poważaniem, Krzysztof Łapaj Prezes Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca”

Dowód:

Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny, sygn. akt II K 407/13, /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, pismo prezesa Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca Krzysztofa Łapaja z 15 marca 2007 r. do ministra sprawiedliwości – prokuratora generalnego Zbigniewa Ziobry, data wpływu kopii do Sądu Rejonowego w Dębicy 19 marca 2007 r. – Załącznik 7

oraz potwierdzające oświadczenia prezesa ZG SOPO K. Łapaja pisma Działów Bezpieczeństwa operatorów internetowych, Wirtualna Polska Sp. z o.o., INTERIA.PL S.A., na których portalach umieszczane były pisma, których umieszczanie tam mnie przypisała prokurator R. Ridan w akcie oskarżenia z 12 czerwca 2006 r., tj.:

- II. pismo z dnia 6 lipca 2007 r. Działu Bezpieczeństwa operatora internetowego Wirtualna Polska Sp. z o.o. do Sądu Rejonowego w Dębicy – Załącznik 8: „Wirtualna Polska /adres – ZKE/ Sąd Stoleczna 3 39-200 Dębica dotyczy: II K 451/06 W odpowiedzi na pismo z dnia 2007-07.02 w sprawie II K 451/06 informuję, że: 1. Właścicielem strony www.zgsopo.webpark.pl jest użytkownik portalu „Wirtualna Polska” o identyfikatorze zgsopo posługujący się kontem email zgsopo@wp.pl 2. w zbiorze danych osobowych „Wirtualna Polska” zostały zapisane dane osobowe użytkownika zgsopo (...) Informacje, o których mowa w pkt 2 przesyłam w załączeniu (...) Panel Dostępu do Danych Osobowych: Login: zgsopo Imię: Krzysztof Nazwisko: Łapaj (...)

Adres ul. (...) Miasto: Warszawa

Dowód: Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/ pismo Wirtualna Polska Sp z o.o. z 6 lipca 2007r., karty 3040, 3041 – **Załącznik 8**

- III. pismo z dnia 6 sierpnia 2007 r. Działu Bezpieczeństwa operatora internetowego Wirtualna Polska Sp. z o.o. do sędziego Sądu Rejonowego w Dębicy Tomasza Kuczmy – **Załącznik 9: „Wirtualna Polska /adres – ZKE/ sędzia Tomasz Kuczma Sąd Rejonowy Słoneczna 3 39-200 Dębica dotyczy: II K 451/06 W odpowiedzi na pismo z dnia 2007-07.02 w sprawie II K 451/06 informuję, że: 1. Właścicielem strony www.zgsopo.webpark.pl jest użytkownik portalu „Wirtualna Polska” o identyfikatorze zgsosopo posługujący się kontem email zgsopo@wp.pl 2. w zbiorze danych osobowych „Wirtualna Polska” zostały zapisane dane osobowe użytkownika zgsopo (...) Informacje, o których mowa w pkt 2 przesyłam w załączeniu (...) Panel Dostępu do **Danych Osobowych: Login: zgsopo Imię: Krzysztof Nazwisko: Łapaj (...)** Adres ul. (...) **Miasto: Warszawa**”**

Dowód: Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/ pismo Wirtualna Polska Sp z o.o. z 6 sierpnia 2007 r., karty 3098, 3099 – **Załącznik 9**

- IV. pismo z dnia 1 października 2007 r. Działu Bezpieczeństwa operatora internetowego INTERIA.PL S.A. do Sądu Rejonowego w Dębicy – **Załącznik 10: „INTERIA.PL S.A. /adres – ZKE/ Kraków, dnia 01.10.2007r. Sąd Rejonowy w Dębicy /adres – ZKE/ Dot. Sygn. akt II K 451/06 W nawiązaniu do Państwa postanowienia INTERIA.PL S.A. uprzejmie odpowiada, co następuje:**

Dane związane z kontem: zkekus@interia.pl
i stroną WWW: <http://zkekus.w.interia.pl/>
Data założenia: 2004-10-26 21:17:23
Numer IP założenia: 62.179.56.131
Data ostatniego połączenia WWW: 2006-07-25 18:53:23
Numer IP ostatniego połączenia WWW: 84.10.15.191
Data ostatniego połączenia FTP: 2006-07-26 07:53:15
Numer IP ostatniego połączenia FTP: 84.10.15.191

Użytkownik nie podał danych osobowych.

Uprzejmie informujemy, że obszernie poszukiwania w logach archiwalnych systemu miasto.interia.pl nie wykazały aktywności użytkownika strony <http://zkekus.w.interia.pl/> w okresie od 13 września 2005 roku do dnia 30 września 2005 roku. Logami z okresu wcześniejszego nie dysponujemy, natomiast logi z okresu późniejszego, aż do ostatniego dnia użytkowania konta zawierają zapisy połączeń użytkownika. Z poważaniem, Dział Bezpieczeństwa INTERIA PL S.A.”

Dowód: Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, pismo INTERIA.PL.S.A., z 1 października 2007r. karta 3183 – **Załącznik 10**

Numer IP, które podał Dział Bezpieczeństwa Interii.PL S.A. w piśmie z dnia 1 października 2007 r. należały – według mej wiedzy – do komputerów zlokalizowanych w Warszawie.

Ponieważ zgromadzone przez Sąd Rejonowy w Dębicy dowody – **Załącznik 7, Załącznik 8, Załącznik 9, Załącznik 10** - potwierdzały, że każde z 18 przestępstw, których sprawstwo mnie przypisała prokurator Radosława Ridan aktem oskarżenia z 12.06.2006 r. /**Załącznik 6/** podając, że popełniłem je w Krakowie, zostały popełnione w Warszawie, pismem z dnia 29 listopada 2012 r. skierowanym do sędzi Beaty Stój złożyłem wniosek o przekazanie sprawy przeciwko mnie do rozpoznania właściwemu miejscowo sądowi w Warszawie.

W odpowiedzi na ten wniosek sędzi B. Stój wydała postanowienie z dnia 11 grudnia 2012 r., w którym... poświadczyla, że Sąd nie zgromadził dowodów mojej winy – że zgromadził wyłącznie dowody mojej niewinności - tj. podała – **Załącznik 11:** „**Sygn. akt II K 854/10 POSTANOWIENIE Dnia 11 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II karny w składzie: Przewodniczący: SSR Beata Stój Protokolant: st. sekr. sąd. /imię i nazwisko Sekretarza – ZKE/ po rozpoznaniu w sprawie Zbigniewa Kękusia oskarżonego o przestępstwa z art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i inne wniosku oskarżonego o stwierdzenie niewłaściwości i przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi na podstawie art. 35 k.p.k. postanawia nie uwzględnić wniosku.**

UZASADNIENIE

Oskarżony Zbigniew Kękus złożył wniosek o skierowanie sprawy na posiedzenie i wydanie postanowienia o niewłaściwości sądu. Oskarżony podnosił, że sądem właściwym miejscowo jest sąd w Warszawie, gdyż to tam popełniono przestępstwo, jak wynika z pism operatorów internetowych Wirtualnej Polski S.A. i Interii.PL S.A. Przestępstwa, których popełnienie zarzuca się Zbigniewowi Kękusowi, są w zasadzie przestępstwami formalnymi, a miejscem ich popełnienia, jako że miały zostać popełnione za pośrednictwem Internetu, może być także miejsce, gdzie znajduje się serwer, na którym zostały zapisane treści rozpowszechniane w sieci (tak m.in. Patrycja Kozłowska-Kalisz w Komentarzu do art. 6 Kodeksu karnego, SIP Lex. Lex Omega, 45/2012). Istotnie z informacji uzyskanych od Wirtualnej Polski wynika, że strona www.zgsopo.webpark.pl założona została przez osobę mieszkającą w Warszawie, niemniej nie ustalono, kto i gdzie założył stronę <http://zkekus.w.interia.pl/>, na której także umieszczano obraźliwe treści. W tej sytuacji właściwym do rozpoznania sprawy jest sąd, w którego okręgu najpierw wszczęto postępowanie przygotowawcze, czyli w tym przypadku Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia. Z uwagi na to, iż Sąd ten został wyłączony od rozpoznania tej sprawy i przekazano ją do Sądu Rejonowego w Dębicy, tutejszy Sąd zostaje właściwy do jej rozpoznania. Na marginesie należy zauważyć, że przekazanie sprawy według właściwości do innego sądu może nastąpić jedynie wtedy, gdy właściwość ta nie budzi wątpliwości, tymczasem w niniejszej sprawie są uzasadnione wątpliwości co do miejsca popełnienia czynów. Z uwagi na powyższe Sąd nie uwzględnił wniosku oskarżonego i orzekł, jak w sentencji postanowienia. Na oryginale właściwe podpisy Starszy Sekretarz imię i nazwisko Sekretarza – ZKE/”

Dowód: Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, postanowienie sędzi Beaty Stój z dnia 11 grudnia 2012 r. – **Załącznik 11**

xxx

Wszystkie zaprezentowane wyżej:

1. dowody,

2. fakty
3. przepisy prawa

poświadczające, że w pkt. II.17 postanowienia z dnia 15 marca 2016 r., kończącego postępowanie karne przeciwko mnie prowadzone przez Sąd Rejonowy w Dębicy do sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, sędzia Beata Stój przypisała mi:

1. sprawstwo przestępstwa z art. 226§3 k.k., które nie było, nie jest, przestępstwem z art. 226§3 k.k.
2. popełnienie tego przestępstwa w Krakowie, mimo że popełniły je inne niż ja osoby w Warszawie.

znajdują się w aktach sprawy przeciwko mnie Sądu Rejonowego w Dębicy, sygn. II K 407/13.

Przedstawiłem je, załączyłem kserokopie dowodów, w uzasadnieniu do wniosków z pkt. I, II, mojego w.w. pisma z 9 sierpnia 2023 r. do rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka – **Załącznik 1**.

Pismem z dnia 27 września 2023 r., II.511.562.2023.PG Rzecznik Praw Obywatelskich odmówił uczynienia zadość moim wnioskom, podając w uzasadnieniu – **Załącznik 2**: „Powoływana przez Pana treść wystąpienia generalnego RPO z dnia 18.06.2018 r., II.510.601.2018, nie zmienia optyki, **problem bowiem zarzutowany w treści wskazanego wystąpienia dotyczy sytuacji stwierdzenia (i to po rozpoczęciu przewodu sądowego), że czynu nie popełniono, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających jego popełnienie, względnie że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. Stan Pańskiej sprawy nie pozwala (i nie pozwalał także w toku badania w sprawie II.511.1223.2014, co odzwierciedlono w treści odmowy kasacji) na uznanie, że zachodzą warunki do wydania postulowanego przez Pana orzeczenia merytorycznego, uniewinniającego od popełnienia zarzucanych czynów. Mając na uwadze powyższe informuje, że Rzecznik nie wystąpi z nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia od kwestionowanego przez Pana postanowienia Sądu Rejonowego w Dębicy (aktualnie w jego części nadal pozostającej w obrocie prawnym).**”

Rzecznik praw obywatelskich Marcin Wiącek niedopełnił obowiązków określonych w:

1. art. 208.1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
2. art. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich,

działając na szkodę mojego interesu prywatnego.

Rzecznik praw obywatelskich Marcin Wiącek niedopełnił w.w. konstytucyjnych i ustawowych obowiązków Rzecznika Praw Obywatelskich w celu osiągnięcia korzyści osobistej – w jej rozumieniu jak w art. 115§4 k.k. - „(...) § 4. **Korzyścią majątkową lub osobistą jest korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego.**” – tj. w celu osiągnięcia korzyści dla byłego rzecznika praw obywatelskich, Żyda prof. dr. hab. Andrzej Zolla i dla sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój. Rzecznik praw obywatelskich Andrzej Zoll chciał mnie uczynić przestępcą.

Był konsekwentny, przez kilka lat, w realizowaniu jego zamiaru, w tym złożył dwukrotnie obciążające mnie zeznania.

Gdyby RPO A. Zoll nie chciał, żeby Prokuratura prowadziła postępowanie przeciwko mnie, odmówiłby złożenia zeznań, i prokurator Radosława Ridan musiałaby umorzyć śledztwo przeciwko mnie w zakresie przestępstwa przypisanego mi przez nią z art. 226§3 k.k. w pkt. XVII akt oskarżenia z 12.06.2006 r.

Tak było w przypadku sędzi Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy Wydział III Marii Włodarczyk, która w w.w. postępowaniu prowadzonym przeciwko mnie przez prokurator R. Ridan do sygn. akt 1 Ds. 39/06/S odmówiła złożenia zeznań i prokurator wydała 14 czerwca 2006 r. postanowienie o umorzeniu śledztwa wobec braku podstaw do wniesienia aktu oskarżenia – **Załącznik 12**: „Prokuratura Rejonowa Kraków Śródmieście Wschód, 1 ds. 80/06/s Kraków, 14.06.2006r. **POSTANOWIENIE o umorzeniu śledztwa**

Radosława Ridan – prokurator Prokuratury Rejonowej Kraków-Śródmieście Wschód po zapoznaniu się z aktami sprawy sygn. 1 ds. 80/06/S

przeciwko Zbigniewowi Kękusowi

podejznanemu o przest. z art. 226§1 kk i art. 212§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk

na zasadzie art. 322§1 kk

postanowił

umorzyć śledztwo w sprawie przeciwko Zbigniewowi Kękusowi podejznanemu o to, że:

w okresie od czerwca 2005 r. do sierpnia 2005 r., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu – za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca – WWW.zgsopo.webpark.pl i założonej przez siebie strony pod domeną zkekus.w.interia.pl znieważył Sędzię Sądu Rejonowego dla Krakowa- Krowodrzy Wydział III Rodzinny i Nieletnich – Marię Włodarczyk związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych używając wobec niej słów obraźliwych i pomówił ją o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywania zawodu sędziego,

tj. o przest. z art. 226 § 1 kk i art. 212 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

wobec braku podstaw do wniesienia aktu oskarżenia.

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa – Kraków Śródmieście Wschód prowadziła pod sygn. akt 1 Ds. 39/06/S postępowanie z zawiadomienia Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie przeciwko Zbigniewowi Kękusowi zakończone skierowaniem przeciwko wymienionemu aktowi oskarżenia o przestępstwa z art. 226 § 1 kk i art. 212 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i przest. z art. 241 § 2 kk do Sądu Rejonowego dla Krakowa- Śródmieścia Wydział XIV Karny w Krakowie⁵.

Z przedmiotowej sprawy do niniejszego postępowania wyłączone materiały dotyczące zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 226 § 1 kk i art. 212 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk przez wymienionego wobec SSR dla Krakowa- Krowodrzy Wydział III Rodzinny i Nieletnich – Marii Włodarczyk.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stwierdzono, co następuje.

⁵ Sąd Najwyższy wydał postanowienie o przekazaniu sprawy przeciwko mnie na podstawie aktu oskarżenia prokurator Radosławy Ridan z 12 czerwca 2006 r., sygn. akt 1 Ds. 39/06/S /Załącznik 6/ do rozpoznania – przez wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości – Sądowi Rejonowemu w Dębicy.

(...) W toku postępowania przygotowawczego w sprawie z zawiadomienia Prezesa Sądu Apelacyjnego podjęto czynności w kierunku przesłuchania w charakterze świadka SSR Marii Włodarczyk. Jednakże wymieniona oświadczyła, iż nie stawia się na wezwanie albowiem nie jest zainteresowana prowadzeniem postępowania odnośnie jej osoby i nie czując się pokrzywdzona działaniem Zbigniewa Kękusia nie chce aby były prowadzone z jej udziałem jakiegolwiek czynności procesowe.

Mając powyższe na uwadze – w zakresie czynu opisanego w sentencji niniejszego postanowienia – śledztwo przeciwko Zbigniewowi Kękusowi należało umorzyć wobec stwierdzenia, że postępowanie w tym zakresie nie dostarczyło podstaw do wniesienia aktu oskarżenia.

Prokurator Radosław Ridan

Dowód: Prokuratura Rejonowa Kraków Śródmieście Wschód, sygn. akt 1Ds. 80/06/S, postanowienie prokurator Radosławy Ridan z 14 czerwca 2006r. o umorzeniu śledztwa - Załącznik 12

Rzecznik praw obywatelskich, Żyd prof. dr hab. Andrzej Zoll chciał mnie uczynić przestępcą. Zrealizował w tym celu działania, tj. złożył dwukrotnie obciążające mnie zeznania.

Prokurator Radosław Ridan (w postępowaniu Prokuratury Rejonowej Kraków Śródmieście Wschód do sygn. akt 1 Ds. 39/06/S) i sędzia Sądu Rejonowego w Dębicy Beata Stój (w postępowaniu Sądu Rejonowego w Dębicy do sygn. akt II K 407/13) ściagały mnie za czyn z art. 226 §3 k.k. na podstawie zeznań złożonych dwukrotnie przez rzecznika praw obywatelskich prof. dr. hab. Andrzeja Zolla, co poświadczają:

1. akt oskarżenia prokurator Radosławy Ridan z 12 czerwca 2006 r., w którym prokurator podała – Załącznik 6 (k.2422): „Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a to zeznań świadków (...) Andrzeja Zolla (k; 256-257), (...)”
2. protokół przesłuchania A. Zolla w dniu 17 lipca 2007 r. przez sędziego Sądu Rejonowego w Dębicy Tomasza Kucznię – Załącznik 13: „Świadek Andrzej Zoll zeznał: Ja wiem czego dotyczy sprawa. Zetknąłem się z pismami p. Kękusia. Te pisma były kierowane do mnie jako do Rzecznika Praw Obywatelskich w późniejszym okresie. Początkowo na p. Kękusia skarżyła się żona. Później jak do Rzecznika p. Kękuś pisał do mnie skargi na żonę. Ponieważ byłem tutaj w trudnej sytuacji poleciłem, aby wszystkie te pisma były przekazywane do Rady Adwokackiej w Krakowie. Ja zapoznawałem się z pismami, które były do mnie adresowane. Dyrektor mojego biura przesłał do p. Kękusia pismo w którym sugerował, że źle się stało, że pan Kękuś nie poddał się badaniom psychiatrycznym. To był powód, że p. Kękuś zaczął mnie atakować, kierowane były pisma do prezydenta i do innych organów państwa w których p. Kękuś mnie atakował. Była też taka sytuacja, że pan Kękuś przed Biurem Rzecznika rozprowadzał ulotki w których były treści znieważające mnie. Nic więcej w tej sprawie nie mogę powiedzieć.”

Dowód: Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10 /, protokół rozprawy głównej w dniu 17 lipca 2007r., zeznania prof. Andrzeja Zolla, karta 3060 – Załącznik 13

W opisany w niniejszym piśmie sposób, potwierdzony dowodami, których kserokopie załączam do niniejszego pisma, rzecznik praw obywatelskich Marcin Wiącek niedopełnił konstytucyjnych i ustawowych obowiązków Rzecznika Praw Obywatelskich określonych w:

1. art. 208.1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej: „Rzecznik Praw Obywatelskich stoi na straży wolności i praw człowieka i obywatela określonych w Konstytucji oraz w innych aktach normatywnych”,
2. art. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich: „(...) 2. Rzecznik Praw Obywatelskich, zwany dalej „Rzecznikiem”, stoi na straży wolności i praw człowieka i obywatela określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz w innych aktach normatywnych, w tym również na straży realizacji zasady równego traktowania.”

działając na szkodę mojego interesu prywatnego, tj. odmawiając mi zrealizowania mieszczących się w ramach konstytucyjnych i ustawowych obowiązków i prerogatyw Rzecznika Praw Obywatelskich działań na rzecz uniewinnienia mnie od przypisanego mi przez sędziego Sądu Rejonowego w Dębicy Beatę Stój w pkt. II.17 prawomocnego postanowienia z dnia 15 marca 2016 r., kończącego postępowanie przeciwko mnie do sygn. akt II K 407/13, przestępstwa – Załącznik 3: „17. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od dnia 17 grudnia 2003 r. do dnia 12 lipca 2004 r., w Krakowie, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, za pośrednictwem portalu internetowego Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca www.zqsopo.webpark.pl, a w bliżej nieustalonych dniach w okresie od dnia 26 października 2004 r. do dnia 5 lipca 2005 r. za pośrednictwem strony pod domeną zkekus.w.interia.pl znieważał urząd Rzecznika Praw Obywatelskich, używając wobec piastującego go Andrzeja Zolla słów obraźliwych, i pomógł go o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć go w opinii publicznej i narazić na utratę zaufania potrzebnego dla piastowanego urzędu, tj. o przestępstwo z art. 226 § 3 k.k. i art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.”:

- I. które nie jest przestępstwem z art. 226§3 k.k. – patrz: str. 5-6 niniejszego pisma oraz Załącznik 5,
- II. którego ja nie popełniłem – co poświadczają:
 1. dowody doręczone Sądowi Rejonowemu w Dębicy przez:
 1. prezesa Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca Krzysztofa Łapaja z dnia 15 marca 2007 r. do ministra sprawiedliwości prokuratora generalnego Zbigniewa Ziobry /data wpływu do Sądu Rejonowego w Dębicy 19 marca 2007 r./ - patrz – str. 7 niniejszego pisma oraz Załącznik 7.
 2. Działy Bezpieczeństwa operatorów internetowych:
 1. Wirtualna Polska Sp z o.o.:
 1. patrz - str. 7 niniejszego pisma oraz Załącznik 8,
 2. patrz - str. 7 niniejszego pisma oraz Załącznik 9,
 2. INTERIA.PL.S.A. – patrz str.7-8 niniejszego pisma oraz Załącznik 10,
 2. postanowienie sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z dnia 15 marca 2016 r. – patrz: str. 8 niniejszego pisma oraz Załącznik 11,
 - III. które zostało popełnione w Warszawie, a nie w Krakowie.

Rzecznik praw obywatelskich Marcin Wiącek niedopełnił w.w. konstytucyjnych i ustawowych obowiązków Rzecznika Praw Obywatelskich w celu osiągnięcia korzyści osobistej – w jej rozumieniu jak w art. 115§4 k.k.: „(...) § 4. **Korzyścią majątkową lub osobistą jest korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego.**” – tj. w celu osiągnięcia korzyści dla byłego rzecznika praw obywatelskich, Żyda prof. dr. hab. Andrzeja Zolla, który obciążył mnie dwukrotnie zeznaniami /Załącznik 6, Załącznik 13/ potwierdził jego zamiar uczynienia mnie winnym popełnienia przestępstwa z art. 226§3 k.k., oraz dla sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój, referenta w sprawie do sygn. akt II K 407/13, która w pkt. II.17 prawomocnego postanowienia z dnia 15 marca 2016 r. przypisała mi sprawstwo przestępstwa z art. 226§3 k.k. /Załącznik 3/.

Z podanych wyżej przyczyn, pismem z dnia 6 października 2023 r. skierowanym do rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka złożyłem m.in. zawiadomienie o możliwości prowadzenia przeze mnie, od dnia 12 października 2023 r. protestu głodowego przed Biurem RPO w Warszawie, al. Solidarności 77 – **Załącznik 14:**

Dowód: Pismo Z. Kękusia z 6 października 2023 r. do rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka – **Załącznik 14**

Działania rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka - obrońcy interesu byłego rzecznika praw obywatelskich Żyda prof. dr. hab. Andrzeja Zolla, oraz sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój - wyczerpują znamiona przestępstwa określonego w art. 231§1 i §2 k.k. oraz w art. 151 k.k.

dr Zbigniew Kękus

Załączniki:

1. Pismo Z. Kękusia z 9 sierpnia 2023 r. do rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka
2. Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Zespół Prawa Karnego, II.511.562.2023.PG, pismo głównego specjalisty Patryka Gisztera z 27 września 2023 r.
3. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, postanowienie sędzi Beaty Stój z 15 marca 2016 r.
4. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, kasacja Ministra Sprawiedliwości Prokuratora Generalnego /sygn. akt PK IV Ksk 1292.2019/, z 11 czerwca 2019 r. od postanowienia sędzi Sądu Rejonowego w Dębicy Beaty Stój z 15 marca 2016 r.
5. Kodeks karny część szczególna, Tom II, Komentarz do art. 117 – 277 k.k. pod redakcją naukową Andrzeja Zolla, 4 wydanie, 2013 r., LEX Wolters Kluwer business, s. 1131
6. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, akt oskarżenia prokurator Radosławy Ridan z 12 czerwca 2006 r., sygn. 1 Ds. 39/06/S
7. Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny, sygn. akt II K 407/13, /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, pismo prezesa Zarządu Głównego Stowarzyszenia Obrony Praw Ojca Krzysztofa Łapaja z 15 marca 2007 r. do ministra sprawiedliwości – prokuratora generalnego Zbigniewa Ziobry, data wpływu kopii do Sądu Rejonowego w Dębicy 19 marca 2007 r.
8. Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/ pismo Wirtualna Polska Sp z o.o. z 6 lipca 2007r., karty 3040, 3041
9. Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/ pismo Wirtualna Polska Sp z o.o. z 6 sierpnia 2007 r., karty 3098, 3099
10. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, pismo INTERIA.PL.S.A., z 1 października 2007r. karta 3183
11. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10/, postanowienie sędzi Beaty Stój z dnia 11 grudnia 2012 r.
12. Prokuratura Rejonowa Kraków Śródmieście Wschód, sygn. akt 1Ds. 80/06/S, postanowienie prokurator Radosławy Ridan z 14 czerwca 2006r. o umorzeniu śledztwa
13. Sąd Rejonowy w Dębicy, sygn. akt II K 407/13 /uprzednio II K 451/06, II K 854/10 /, protokół rozprawy głównej w dniu 17 lipca 2007r., zeznania prof. Andrzeja Zolla, karta 3060
14. Pismo Z. Kękusia z 6 października 2023 r. do rzecznika praw obywatelskich Marcina Wiącka
15. Pismo Z. Kękusia z 18 września 2023 r. do komendanta Komisariatu Policji IV w Krakowie mł. insp. Krzysztofa Martyki